

РЕШЕНИЕ

№ 19257

гр. София, 05.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елеонора Попова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Иванова

Пламен Панайотов

при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3118** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба от "ПАЛМС МЕРКЮР КАЗИНО" АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. В. В., срещу Решение № 402/31.01.2025г., постановено по НАХД № 11271/2024г. по описа на Софийския районен съд, 104 с-в, с което е потвърдено като законосъобразно Наказателно постановление (НП) № 770243-F745621 от 16.05.2024г. изпълнителен директор Национална агенция за приходите, с което на касатора е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3600 лв. на основание чл. 116, ал.1, т.2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари за нарушение на чл.66, ал.1 от с.з.

С жалбата се поддържа, че решението на СРС е неправилно, необосновано и постановено в нарушение на материалният и процесуалния закон, поради което се моли за неговата отмяна. Излагат се доводи за липса на задължителен реквизит в съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП- дата на извършване на твърдяното нарушение- нарушение на чл.42, ал.1, т.3 ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. На следващо място се твърди, че решението на районния съд е постановено при липса на мотиви, доколкото в него не е обсъдено нито едно възражение, наведено в жалбата, както и необсъждане в цялост на представените по делото доказателства, довело до постановяването на немотивиран акт. По тези съображения се прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява. По делото е постъпила молба от процесуалния представител адв.В. със становище по същество на спора.

Ответникът Изпълнителен директор на НАП, редовно призован, се представлява от ст.юрк.И., който оспорва жалбата. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила като обосновано, правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., счита, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Софийският районен съд е приел за установено от фактическа страна следното:

„Палмс Меркюр Казино" АД притежава валидно удостоверение за издаден лиценз №000030-3808 от 10.05.2023 г., издадено от изпълнителния директор на Национална агенция за приходите.

При извършена проверка на 29.05.2023г. в 14:30ч. на игрална зала за организиране на хазартни игри, находяща се в [населено място], [улица] установено следното:

При проверка на документи по представени клиентски досиета за лица е установено, че „Палмс Меркюр Казино" АД като организатор на хазартни игри е следвало да приложи мерки за комплексна проверка на клиент относно използвани парични средства за участие в хазартни игри на обща стойност равна или надвишаваща 2000 евро, равностойността в лева или в чужда валута спрямо лицата А. М. И.- използвал средства за игра в размер на 8 500 лв., И. З. С.- използвала средства за игра в размер 10 900 лв. и Р. А. Ц.- използвал средства за игра в размер на 4 000 лв. При преглед на документите е установено, че „Палмс Меркюр Казино" АД, прилагайки мерките за комплексна проверка на клиент спрямо всяко от горепосочените лица, не е използвал поне два от способите на чл.66, ал.1 от ЗМИП за изясняване на произхода на средствата, с които са направени съответните залози, а директно е пристъпил към изясняване на произхода чрез писмена декларация- въпросник, попълнена и представена и от трите лица, в която декларация е описан произход на средства по данни от всеки декларатор.

За нарушението е съставен АУАН.

Въз основа на съставения акт административно-наказващият орган е издал обжалваното наказателно постановление.

От правна страна районният съд е приел, че АУАН е съставен съобразно разпоредбите на ЗАНН, цитирал е нарушената правна норма- чл.66, ал.1 от ЗМИП и санкционната такава- чл.116, ал.1, т.2 от ЗМИП, посочил е, че доводите и възраженията на жалбоподателя са без правно основание- наказателното постановление е издадено от компетентен орган, правилно е приложен материалния закон и не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е, че наказателното постановление като законосъобразно следва да бъде потвърдено изцяло, като няма основание за изменението или отмяната му. С тези изводи и мотиви съставът на СРС е потвърдил издаденото наказателно постановление.

При извършената служебна проверка съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК настоящата инстанция приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но е постановено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, осъществяван от Административен съд София-град, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Касационната инстанция намира, че въззивният съд не е извършил анализ и преценка на

събраните по делото доказателства и не е изложил правни изводи относно обстоятелствата, относими към нарушението, предмет на административнонаказателното обвинение, включени в предмета на доказване по делото. Фактическите и правни съображения, доколкото са изложени такива в решението на СРС, освен лаконични, са общи и декларативни, което по същество е равнозначно на липса на мотиви. СРС не е отговорил на възраженията в жалбата, нито е обсъдил писмените доказателства и гласните доказателствени средства. На следващо място, посочването /цитирането/ на нарушените според административнонаказващия орган разпоредби от закона не може да се приеме за наличие на мотиви. При липса на мотиви касационната инстанция на практика е поставена в невъзможност да осъществи дължимия от нея контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който да замести този на решаващия съд, като за първи път обсъди фактите, включени в предмета на доказване.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че в случая е налице касационно основание по смисъла на чл. 348, ал.1, т.2 НПК– допуснато съществено нарушение на процесуални правила, като според чл.348, ал.3 НПК нарушението на процесуални правила е съществено, когато: няма мотиви. В случая СРС не е изложил конкретни и ясни мотиви относно това налице ли е извършено нарушение от страна на касатора, нарушени ли са правни норми и от кои доказателства се подкрепя изводът за осъществен състав на нарушение. Нарушението на изискванията на чл. 339, ал. 1 и ал. 2 НПК във вр. чл. 84 ЗАНН в конкретния случай е толкова съществено, че може да се изведе практическа липса на мотиви на постановления въззивен съдебен акт. Предвид горните съображения АССГ приема, че решаващият състав на СРС е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила при разглеждането на делото и постановяването на съдебния акт.

Вследствие на така допуснатите съществени процесуални нарушения, районният съд е постановил съдебен акт, който е неправилен и следва да бъде отменен. Делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд за произнасяне по същество по повдигнатия предмет на спора, включително да изложи мотиви по отношение на приложимия закон– под кой състав на нарушение се субсумира твърдяното поведение на касатора, съставляващо административно нарушение, ако се докаже наличието на такова.

В зависимост от изхода на делото въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и чл. 222, ал.2, т. 1 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 402/31.01.2025г., постановено по НАХД № 11271/2024г. по описа на Софийския районен съд, 104 с-в.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: